

40 ár í álitis- starvi

Í morgin, mikudagin 28. mars, eru 40 ár liðin síðan Arne av Rógvi varð valdur inn í stjórnina í Føroya Arbeiðarafelag.

40 ár í virknum fagfelagslívi er ikki einki. Serliga tá hugsað verður um, at FA ikki enn hevur sekstí ár á baki. Arne er tí ein av teimum sum næstan er eitt og tað sama sum føroyska fagfelagsrørslan.

At standa í stríðnum fyri at skapa arbeiðandi fólkinum betri sømdir og frægari livs-
kor er ikki sørt óttak-
samt. Og kanska ser-
liga tá fylkingin av ar-
beiðandi fólkinum ikki
altíð stendur líka væl
saman.

Men hesa arbeiðs-
uppgávuna at leiða fak-
liga arbeiðið hevur
Arne, saman við nóg-
vum øðrum góðum
monnum og kvinnum,
megnað væl og virði-
liga. Í hesum tíðar-
skeiðið eru so nógvir
kærkomnir batar
hendir, at nógv av
teim eldru halda tað
vera ótrúligt, og
roknaðu ongantíð við,
at vanliga fólkinum
skuldi unnast slík livs-
virði og umstøður.

Arne av Rógvi eigur
tí nær nógvu roynd-
irnar frá samráðingum
og øðrum týðningar-
mikum lutum í fakfel-
agslívinum. Hann
hefur tí mangan verið
dyggur í ráðum hjá
tiemum ungu, sum
hava tikið við og í dag
standa á odda í fak-
felagunum.

Arne hevur ikki bara
sitið í stjórnini í F.A. Í
fleiri ár hevur hann
verið næstformaður í
FA og eitt skifti var
hann eisini formaður í
Føroya Arbeiðarafelag.

Arne av Rógvi

Men hann hevur eis-
ini havt sitt heimabæti.
Seinri í ár, 9. desember,
eru 45 liðin síðan hann
varð valdur í nevndina
í Vestmanna
Arbeiðarafelag. So at
siga øll hesi árinu hevur
hann verið formaður
felagsins. Hetta sigur
ikkj sørt um hansara
áhuga og vilja fyri tí
fakliga arbeiðnum og
um tað álit, sum menn
og kvinnur hava sett til
hansara.

Arne av Rógvi er ikki
nakar unglingi longur.
Hann er 77 ár. Men tað
trý eingin, sum ikki
veit tað. Hann er
lættur og ungur í sinni
og framvegis spelkin
sum ein unglingi.

Við sáttmálasamráð-
ingarnar, ið mangan
hava vart alla heila og
nátt og út á næsta dag,
hevur verið hugaligt at
sæð, hvussu eldhuga-
ður hann hevur verið
fyri at náa einum
góðum úrsliti, sum
merkti framstig fyri
føroyska arbeiðaran —
kvinnu sum mann.

Hjartaliga tillukku
við degnum.

Jóhann Mortensen

Framhald á síðu 3

mun mestast sum samfel-
agsogn.

Demokratiskt sinnaði
veljarin kann ikki longur
gøðtaka demokratisku av-
skeplanina, ið stendst av
framhaldandi «terror»
móti hampafólkið, ið loyva
sær at hava eina demokra-
tiska hugsan, móti friðar-
fólkið, ið óttast atom-
vandan, ella fakfelags-
fólkið, ið verjir vunnin
rættindi. Fleiri stjórnar-
skeiði við grein 13, tess
størri vandi fyri manna-
frælsinum.

Tað ber til at greiða
fólki frá, at tey 30-35
procentini av samfelags-
áðóðanum so við og við
kunnu flytast aftur til um-
siting hjá teimum, sum
rænd hava verið til fyri-
muns fyri tað fátal, sum
frammanundan sat við
størsta valdinum í fyrir-
tum, felagsskapum, pen-
ingaverð og handli.

Eftir at ultraborgarliga
«alternativ» er roynt við
so ræðandi úrslitum er
eyðsýnligt, at búskapar-
politikkurin hjá undan-
farnu samgongu var
friskur og sunnur. Øll tøl
tala nú fyri, at tilvildarlígi
og sjálvsøkni ilogu-
politikkur teirra
borgarligu leiðir okkum
við risafetum móti eggini,
hagani fallið er óbetandi.

Litið tespuligt verður at
taka upp sugguna eftir
teimum borgarligu, men
vit megna tað, tí vit tora
tað.

Í fiskivinnusamráð-
ingum við onnur lond er
seinastu árinu einki lagt
afturat, bara skarva
burturav, sum eitt nú við
rækjunum og laksinum.
Tó hevur útflytningsvirði
seinasta ár verið omanfyri
1,5 milliardir kr. So nógv
lastaði samráðingarpoli-
tikkur okkara við onnur
lond tryggja okkum enn
veidimøguleikar hjá
øðrum. Hesar «pappir-
kvotur» hava roynst væl.

Deyð og fallin til jarðar

Føroyingurin má nú verða
sannferdur um, at tann
kommunistiski infiltra-

tionspolitikkur og tann
yvirtøku- og loysingar-
politikkur, sum tað eyd-
naðist teim borgarligu at
umskapa samgongu-
politik javnaðarmanna til
í skeiðinum 1975-1980,
einki hevði við veruleikan
at gera.

Andaliga livið trivist
einki betri nú enn tá,
kanska tvørturimóti. Sam-
vinnan við kommunistar-
lond er nógv størri nú enn
tá, og yvirtøkurnar nógv
fleiri í tali og munandi
meira í krónum nú enna
tá. So hesi skitnu vápn eru
nú deyð og jarðløgð.

Nógv liggur á láni

Átrokandi málini eru
mong og álvarslig.
Umrodd vóru búskapar-
mál, fiskivinnumál, ilogu-
mál, politisk mál, skula-
mál, mál viðvíkjandi sam-
skifti okkara við ríkið og
mong onnur. Ov drúgv
verður at nema við tey
her, men skulu vit í bløð-
unum framvirv umrøða
hesi.

Ikki tapa uppá undirgrundsmálið

Undirgrundini viðvík-
andi skulu vit ikki keglast
við danir á «krónum og
oyrum-støði». O...um
gagnar ikki nakað keypt
samstarv, men viðskýgt
hugsjónarligt samstarv.
Vit verða at samráðast við
danir um undirgrundina á
slíkan hátt, at beinleiðis
yvirtøka ikki verður hitt
mest umráðandi. Men
soleiðis at vit til eina og
høvja stund tryggjað
okkum avgerðarrættin
yvir, hvat vinnast skal úr
henni og næst. Sjálvsagt
skulu vit hava aðra og
frægari loysn enn hana,
sambands- og fólkafloks-
menn meta sum einatsu
røttu og sum, antin vit
vilja tað ella ikki, leiða
okkum lúkt út í loys-
ingina — um virði eru at
vinna í undirgrund
okkara. Men kanska er
hetta uppaftur eitt av
glæsiliugu «loysingar-
alternativum» sambands-
ins.

Nato og hernaðar- mál

Nato stóð á gáttini í 1958.
Javnaðarflokkurin visti
saman við tjóðveldisflokk-
inum ikki størvegis til
málið. Hetta av góðum
grundum, eftirsum tað í
størstu loyndum seinast í
40-unum varð avgreitt av
sambands-, sjálvstýris- og
fólkaflokinum.

Tá áragomlu hernaðar-
útbyggingarætlaninar sei-
nast í fimtiárunum skuldu
setast í verk, skiltist á
øllum brøgdum, at alt
ruggaði ikki rætt, so sum
ábyrgdarmenn hesra
flokka tiggjaðu sær.
Huldu seg burtur í ský-

Sverre Midjord læs Sosialin í kaffiletuni

maskotum — teir, ið ikki í
skundi fóru av landinum.

Heiðurin fyri hernaðar-
ligari hjáveru, um tað
kann kallast so, eiga sam-
bands-, sjálvstýris- og
fólksfloksmenn.

Javnaðarflokksins støða í
hesum málið er greið, eins
og løgtingssamtýktirnar
móti hernaðarligum út-
búnaði á føroyskum lendi
eru tað. At aðrir flokkar so
hava vánaligan smakk av
hesum samtýktum er
skiltigt.

Hernaðarfjeppan fólka-
flokksins er í sjálvum sær
einki lógin, eftirsum hon
jú er beinleiðis í tráð við
ótryggleikafremjandi poli-
tik teirra, men aftur her er
undirtøka teirra á tingi
imóti hernaðarligari hjá-
veru á føroyskum okið
«bluff» av góða gamla
slagnum.

Hesir fimbulssveinar
fólkafloksins verða at
finna sær onnur lond enn
Føroyar til hernaðarligan
týningsleik, eftirsum
føroyingar flestur ongar
aðrar ávísar figgindar
kenna sær.

Blockkstuduulin

Hesin varð mettur nýti-
ligur á ávísam avmark-
aðum iloguøkjum, annars
ikkj. Vit verða at ganga
dønum á móti við skila-
góðum ávísanum um,
hvussu hetta best gerst.
Tørvandi samráðingar-
evni, sum samgongan
visti í samband við havna-
stuðulin, kunnu vit ikki
liva við. Niðurskurðir úr
25-10 pct. av berum
kleyvarskapi.

Danska uppskotið, ið
kom í bóklingi í 79, har so-
kallaði «gummiblikk-
stuðulin» verður við-
gjørður, er helst frægasta
samráðingargrundarlagið.
Her verður arbeitt við
somu stuðulsupphædd
sum nú og sleppast kann
undan, at upphæddirnar
verða fastlæstar ella
skerðar.

Organisationsviður- skifti í Suðuroy

Tað var einmælt tikið
undir við uppskotið, sum
stuðla skuldi suðuroy-

ingum sjálvum at gera
viðurskiftini á Tvøroyri.

Starvsnevndin

Floksformaðurin Atli
Dam var einmælt aftur-
valdur. Somuleiðis vóru
hinir nevndarlímirnir
afturvaldir. Hesir eru:
Hildibjörg Brattalið,
næstformaður, Hans Jør-
gensen, skrivari, Ingeborg
Vinther og Vilhelm
Johannesen.

Floksnevndin

Floksnevndin, samansett
av tinglimum, einstøkum
limum úr valdønum, um-
boðaði á tingi og tveimum
við ongari tingumboðan,
var afturvald.

Semja var millum
suðuroyingar um sum
skjótast at koma við upp-
skotum um teirra floks-
nevndarlím.

Í henni sita Jógván
Adolf Johannesen, fyri
Sandoynna, Gunnar og
Hanus Joensen fyri
Norðurstreym, Tumas
Hans Gaardlykke og Sig-
fríður Olsen fyri Vágur,
Simun P. Hjelm fyri
Norðuroyggiar, Jóhann
Mortensen fyri Suður-
streym. Henning Tausen
fyri SU og Niclas Mikkel-
sen fyri Eysturoy.

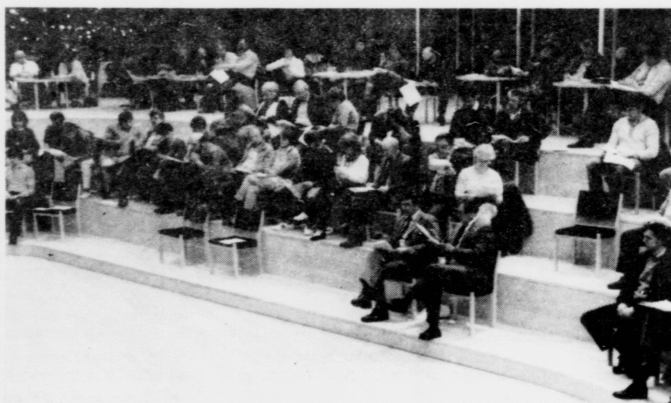
Hugkveikjandi fundur

Hugsjónarliga styrkt og
rikað við fjøltáttadum
hugskotum um skilabestu
loysnir av tjóðarinnar
vandamálum fóru vit til
húsa. Vissuliga ein
rimmar fundur.

Veitslan í fullsettu
itróttarhúsunum í Gunda-
dali var avbera góð.
Eingin endi tóktist at vera
á skemtihugi luttak-
aranna, sum úttan ótolni
lótú sær lynda, at verða
stólabundnir undir drúgva
og undirhaldandi borð-
haldinum, sum mundi
vera eitt hitt longesta og
besta vit minnst.

Tøkk fáið Suðurstreym-
oyar Javnaðarfelag, kokk-
ar, ternur og frálíki tón-
leikurin fyri hesa væl fyri-
skipaðu veitslu.

K.

Tað vóru bæði yngri og eldri, ið møttu til landsfundin